

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14201/2025
31.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Нермин Ајдиновић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Ико Јашаревић, адвокат из ... и ВВ, из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Ернедин Друштинац, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6/25 од 02.07.2025. године, у седници одржаној 31.10.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6/25 од 02.07.2025. године, ставова првог и трећег изреке.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару П 31/22 од 23.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се утврди да непокретност уписана у листу непокретности број ... КО ..., означена као катастарска парцела број ... и други грађевински објекти, не представља заоставштину сада покојног ГГ, бившег из ... и утврди да је тужилац власник са уделом од 1/1 непокретности уписаних у листу непокретности број ... КО ..., катастарске парцеле ..., потес улица ... (сада ... бригаде) у ..., по врсти остало грађевинско земљиште у државној својини, по култури земљиште под зградом и другим објектима површине 429 м² и једног објекта који се налази на овој парцели површине 106 м², породична стамбена зграда изграђена пре доношења прописа о изградњи, као и да се обавезе Служба за катастар непокретности Нови Пазар, Група за катастар непокретности ..., да изврши промену у складу са овом пресудом. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженој ББ накнади парничне трошкове од 395.750,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженој ВВ накнади парничне трошкове од 530.250,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6/25 од 02.07.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, укинута је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене ВВ за накнаду трошкова састава одговора на жалбу.

Против правноснажног дела пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 8. ЗПП.

Врховни суд је испитао пресуду у побијаном делу у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Наводима ревизије тужилац указује на релативно битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП учињену у поступку пред првостепеним судом, због чега се ревизија по члану 407. ЗПП не може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац, као брат, тужена ББ, као супруга и тужена ВВ, као братаница по раније преминулом брату ДД, су правноснажним решењем оставинског суда од 11.01.2019. године оглашени законским наследницима сада пок. ГГ, који је умро ...2014. године. Непокретности које су предмет ове парнице расправљене су као заоставштина покојног ГГ и тужилац у том поступку није оспоравао предмет и обим заоставштине. Власништво на спорној парцели покојни ГГ стекао је по правном основу купопродаје 1973. године, а након тога је до 1979. године на овој парцели његовим средствима саграђена породична кућа. Тужилац је учествовао у организацији послова на изградњи породичне куће, с обзиром да је покојни ГГ тада радио у Немачкој и у ту сврху му слао новац. Покојни ГГ за живота није пуноважним правним послом располагао својом на спорним непокретностима, нити тужиоцу на њима признао било каква стварна права.

Првостепени суд је наведене битне чињенице утврдио позивом на одредбе чланова 228. до 231. ЗПП. Закључак оба нижестепена суда је да не постоји правни основ који би водио стварним правима тужиоца на спорним непокретностима. Наиме, тужилац није пружио доказе да је својим радом и средствима стекао својину на спорним непокретностима, већ из садржине изведених доказа произлази да је кућа грађена од новца који је ГГ слао из иностранства на плацу који је купио 1973. године. Осим тога, између браће није постигнут споразум да након ГГ смрти власник непокретности буде искључиво тужилац.

По становишту Врховног суда, нижестепени судови су на утврђено чињенично стање правилно применили материјално право.

Чињенично је разјашњено да је покојни ГГ живео и радио у Немачкој, да је својим средствима купио плац 1973. године, да је потом до 1979. године на овом плацу његовим средствима саграђена стамбена зграда и да је он био власник спорних

непокретности у моменту смрти 2014. године. Чињенично је разјашњено и да се тужилац ангажовао у организацији извођења радова на изградњи куће, али да између браће није постојао споразум да се по том основу њему признају стварна права, односно да након смрти покојног ГГ тужилац искључиво наследи спорне непокретности. Тужилац ни не тврди да постоји пуноважни правни посао којим је покојни ГГ располагао стварним правима на спорним непокретностима у његову корист. Садржина изведених доказа у поступку није поткрепила наводе тужбе да је тужилац власник спорне непокретности по основу куповине плаца, односно градње, па је правилно одбијен тужбени захтев позивом на одредбе чланова 20. – 24. Закона о основама својинскоправних односа. Осим тога, тужилац је био учесник поступка за расправљање заоставштине покојног ГГ, који је умро без завештања и изјаснио се да не зна зашто није тражио да се спорне непокретности изузму из заоставштине.

Другостепени суд је засновао пресуду на чињеничном утврђењу првостепеног суда, изнео је јасне разлоге због којих налази да су неосновани жалбени наводи тужиоца везани за оцену садржине изведених доказа и закључак о постојању битних чињеница, па је на тако утврђено чињенично стање правилно примењено меродавно материјално право.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић